

Bijbelstudie

Ds. J.L. Schreuders

Ons gaan in het zendingswerk

N.a.v. gehouden lezing zendinsdag 2022

Ds. J.L. Schreuders - Ons gaan in het zendingswerk

Bijbelstudie n.a.v. lezing zendingdag 2022

Bijbelgedeelte: Handelingen 8:26-40

Filippus. Hem werd gezegd: Sta op en ga heen. Hij stond op en ging heen. Daar hebben wij de Zender en de gezant. De Heere zegt: ga en je gaat. Kom, en je komt. Doet dat, en de dienstknecht doet het. Dat heeft de grote Gezondene gedaan. Zie Ik kom om Uw wil te doen, o God.

Als Hem dat goed dacht om te doen, hoeveel te meer past het dan ons. Wij hebben ambt en plichten even getrouw te verrichten als de engelen in de hemel dat doen. Gelijk in de hemel, also ook op de aarde. Iets daarvan heeft Filippus mogen beoefenen. Een engel, een bode van God, sprak tot hem en hij deed het. Filippus kreeg de boodschap om heen te gaan terwijl hij nog in Samaria was. Petrus en Johannes waren weer naar Jeruzalem gegaan. Samaria had het Woord van God aangenomen. Er was grote blijdschap in de stad gekomen. Zij waren immers uit de ban van Simon de Tovenaar verlost. De angst bij klein en groot was geweken. De Heilige Geest was over hen uitgestort. De dwaling van Simon, die dacht dat de Geest voor geld te koop zou zijn, was bezworen.

En nu moet Filippus gaan. Hij krijgt de opdracht naar het zuiden te trekken. Hij moet naar de weg gaan die van Jeruzalem naar Gaza loopt. Gaza ligt in het land van de Filistijnen. Hij hoeft daar niet helemaal naar toe te gaan, maar wel die richting uit. De woorden "tegen het zuiden" kunnen ook vertaald worden als "rond de middag". Wie reist er nu op een tijdstip dat het zo verzengend heet is en dan ook nog op een weg die van zichzelf al eenzaam en verlaten is? Op het heetst van de dag is daar allicht niemand te bekennen.

Dat roept toch vragen op bij Filippus, zou je denken. Moet ik nu een zo volkrijke stad als Samaria verlaten voor een zo'n desolate streek? In Samaria zou Filippus nog zoveel kunnen betekenen. Hij was daar voor veel mensen tot zegen geweest en ongetwijfeld was er nog genoeg op te bouwen en te versterken. Alles zou er voor pleiten om na het vertrek van Petrus en Johannes nog een tijdlang daar te blijven. En dan nu... zo'n opdracht!

Ja, dat zijn de menselijke overwegingen. Wat moet ik in dat niemandsland? Als de Heere nu nog gezegd zou hebben: ga naar Gaza, dan zou het nog te begrijpen zijn. Dat was ook een volkrijke stad en dus zou daar een werkterrein open liggen. Het zou dan bovendien voor het eerst zijn dat de Heere iemand naar een volslagen heidense stad zou zenden. Het zou in het verlengde liggen van wat Christus gezegd had. Zij moesten immers naar de einden der aarde! Maar gaan naar een leeg zendingsterrein, dat is onbegrijpelijk. Het lijkt veel op een zinloos bevel. Filippus stond op en hij ging. Hij kon en mocht het bevel van Gods engel niet ongehoorzaam zijn. Nee, een dienstknecht is niet geroepen om de meest voor de hand liggende plaatsjes op te zoeken. De volste kerken, de Mekka's van kerkelijk Nederland, de mooiste pastorieën, de meest gerenommeerde gemeenten. Nee, je gaat gewoon waar je het hardst nodig bent. En dat is daar waar God je wil hebben.

Ds. J.L. Schreuders - Ons gaan in het zendingswerk

Bijbelstudie n.a.v. lezing zondagsdag 2022

Niet de plek waar jij het liefst heen gaat. Maar de plaats waar God je nodig heeft. Ga, en je gaat. Dat kan dat zieltoegende gemeentetje zijn dat weinig aantrekkelijk is. Dat kan een streek in het land zijn waar de meeste mensen geen hoge dunk van hebben. Je kunt als ouderling naar dat onkerkelijke gezin moeten, waar van iedereen denkt: wat heb je daar nu te zoeken? Of als predikant naar die rooie plaats of liberale stad, waar je toch een raar figuur slaat als je er gaat evangeliseren. Het wordt daar vast ploegen op rotsen. Onbegonnen werk, omdat het nooit van de grond komt.

En toch deed Filippus het. Hij verliet Samaria om richting de weg naar Gaza te gaan die woest en -zeker rond de middag- eenzaam zou zijn. Hij deed dat niet om op te vallen: die durft en die heeft er wat voor over! Nee, hij deed het louter omdat de Heere riep. Soms weet je niet wat je aantreft, maar je komt als geroepen.

Zo verging het Filippus. Ziedaar, een konvooi. Op een tijdstip waarop niemand reist, omdat de zon aan de hemel brandt. Ga toe en voeg je bij deze wagen. En weer de dienstknechtgestalte: hij liep en klom op de wagen. Weer dat: doe het en hij doet het.

Hij hoort de man op de wagen hardop de profeet Jesaja lezen. Jesaja is een boek van 66 hoofdstukken. Als hij bij hoofdstuk 1 begonnen is met lezen, dan moet hij toch flink doorgelezen hebben, ook al is hij wel al even onderweg. Veel tijd om na te denken over het gelezene kan hij dan niet hebben gehad. Nee, maar hij begrijpt dan ook bitter weinig van hetgeen hij leest. Dan lees je snel door. Een ding is zeker: het is geen toeval dat hij juist in Jesaja 53 aan het lezen is. Dat moest echt zo wezen! Daar gaat het over het Lam dat stemmeloos is voor degenen, die het scheren en over het schaap dat ter slachting wordt geleid. Het betreft de kern van het Evangelie. Wat zou toch de profeet daarmee bedoeld hebben? Hij heeft geen idee. Heeft hij het over zichzelf of over een ander? En wie is dat dan?

Daarvoor nu moest Filippus naar deze ruige streek gaan. Ja, Jezus ging ook door Samaria voor slechts één mens, een vrouw uit Sichar. Hij sprak ook in de nacht met één Farizeeër over de zo noodzakelijke wending die in zijn leven komen moest. Hij week ook voor één vrouw uit naar Syro-Fenicië. Wij moeten niet staan naar de hoge dingen, maar ons voegen tot de nederige. Het eenvoudige werk, dat weinig opzien baart, moet ons niet te min zijn. Het zit niet in het grote, maar in het ware en het echte. God zendt nooit zonder reden. Wij hebben slechts de weg te volgen, die Hij ons wijst. Filippus had niet meer te doen dan deze ene man bij de hand te nemen en Hem tot Christus te leiden vanuit het boek Jesaja dat hij aan het lezen was. Hij legde hem de diepe betekenis van Jezus uit. Dat had Filippus ook in Samaria gedaan en het leidde tot vreugde. Daar deed hij het aan een hele stad. Hij doet het nu aan één kamerling met hetzelfde resultaat. Deze eenling reisde zijn weg met blijdschap.

Ds. J.L. Schreuders - Ons gaan in het zendingswerk

Bijbelstudie n.a.v. lezing zendingdag 2022

Dat leert ons nederig te zijn. Wij moeten niet een platform maken voor onszelf. De kerk is niet bedoeld om ons voor het voetlicht te brengen. Zij is er niet om carrière in te maken. Niet om er voor te zorgen dat men over ons spreken zal. Niet om je gelegenheid te geven om bijvoorbeeld jezelf te etaleren met een website waarop je wapenfeiten vermeld staan. Zij is er slechts om in haar te dienen.

Filippus verdwijnt dan ook uit het zicht. Zonder bedankje te hebben gekregen is hij opeens weg. Christus bleef over, Filippus verdwijnt. Hij werd gevonden in het Filistijnse Asdod. Uiteindelijk kwam hij in Caesarea, waar hij tientallen jaren later nog steeds blijkt te zijn. Hij heeft een schijnbaar zinloos bevel opgevolgd. God Zelf gaf vrucht en dus: zinloos is het niet. Zo is het als je in Gods wegen gaat. Zo moet en mag ons gaan zijn in de zending in binnen- of buitenland.

Bijbelstudievragen:

1. Filippus 'staat' in Samaria en krijgt een 'beroep' naar de woestijn. Heeft u zelf wel eens Gods roeping in uw leven ervaren? Bespreek met elkaar hoe geroepen worden door de Heere werkt in het leven van mensen, zowel in de 'gewone dingen van alledag' als vanuit (de prediking van) Zijn Woord.
2. Als iemand te maken heeft met 'roeping', dan is het wel een dominee die een beroep krijgt. Hoe ervaart u als gemeentelid het beroepen van een predikant? Is de beslissing op een beroep alleen een geestelijke zaak? Of mogen ook zaken als de grootte van de gemeente en de 'klik' die gevoeld wordt meespelen? Hoe ziet u het gebed in de gemeente die beroept en de gemeente die wellicht zijn predikant moet loslaten? Mogen die twee wel tegen elkaar in bidden?
3. Zending en evangelisatie zijn geen tegenpolen, maar liggen in elkaars verlengde. Toch kan de vraag zich voordoen: waarom zou je naar een ver land zoals Suriname of Malawi gaan, terwijl er zoveel werk is in ons eigen land, omdat steeds meer mensen de Bijbel niet meer kennen? Wat vindt u van deze redenering?
4. Misschien wordt u niet geroepen om uit te gaan als zendingswerker. Dat maakt nog niet dat u aan het zendingswerk voorbij kunt gaan. Welke roeping ligt er voor de gemeente als geheel en voor alle gemeenteleden afzonderlijk met betrekking tot het zendingswerk? Hoe geeft u persoonlijk gestalte aan die roeping?
5. De Heere werkt door Woord en Geest. De kamerling wordt dan ook pas bekeerd, nadat hij kennisgenomen heeft van de Bijbel. Het lezen ervan en de uitleg door Filippus worden door Gods Geest toegepast aan zijn hart, waardoor hij gaat geloven dat Jezus Christus de Zoon van God is. Juist van Moslims hoor je vaak dat ze door middel van een droom in aanraking komen met Jezus. Waarom zou de Heere dit middel juist bij Moslims gebruiken? Hoe zit het dan met de plaats van Woord en Geest bij dergelijke bekeringen? Kan het ook zijn dat de Heere u gebruikt om Moslims te overtuigen van de waarheid van Zijn Woord? Hoe zou u daarbij van betekenis kunnen zijn?